

Significació mundial de la nostra guerra d'independència

Com més avança el curs de la nostra guerra més clarament van definint-se les seves característiques i se'n destaca la significació. Per bé que la República Espanyola agredida ho va denunciar a les més altes tribunes de mundial ressonància, fins ara la consciència del món no havia començat a comprendre el seu caràcter bàsic de guerra d'independència i de sagnant episodi d'una lluita internacional.

Que la nostra és una guerra d'independència contra la invasió de les forces armades de pobles que no havien rebut cap greuge de la República, és un fet tan flagrant i comprovat, que ningú, seriosament, podria negar-ho. La intervenció estrangera a favor de la facció militar-feixista, s'ha tornat tan descarada i ha pres una tal amplitud que és ja impossible amagar-la, ni tan sols dissimular-la. No es tracta solament dels anomenats voluntaris, veritables tropes de línia d'exèrcits estrangers; és, a més, l'aportació de tècnics, d'especialistes, d'aviadors italians i tudescs, sense la qual els rebels ni tan sols podrien continuar la lluita. És el concepte foraster de la guerra totalitària que n'agreuja la crueltat amb els submarins pirates i els avions assassins. Ja no són precises les proves fragmentàries de declaracions de presoners o fotografies reveladores, ni les acusacions massives d'un conjunt de documents com el Llibre Blanc, testimoni aclaparador acollit fa uns mesos en els medis internacionals amb una aparent i voluntària indiferència. Avui, davant de les arrogàncies que, empesos per l'ure de

la supèrbia, llencen els principals culpables de la nostra guerra, ningú no podria honestament desconèixer-ne el caràcter. A qui encara volgui enganyar-se, li serà molt difícil després de l'arenga mussoliniana a les milícies feixistes exaltant les seves preteses gestes en terres d'Espanya...

Quant al caràcter dramàtic d'una lluita internacional, l'ambient cada vegada més confús i l'atmosfera cada cop més enrarida van deixant-ho veure, fins als ulls dels estrangers més obcecats per la passió partidista. Per

tot Europa i arreu del món, se sent un soroll d'armes que és com un trist presagi d'hores que seran de general amargor si la indecisió dels que en realitat tenen la força continua encoratjant la gosadia dels que són fonamentalment febles. És ara, davant la imminència de l'amenaça i la gravetat del perill, quan els amenaçats comencen a veure i sentir que l'ajut dels agressors als rebels ha estat principalment per a preadre posicions i afermar avantatges per al cas d'una possible conflagració mundial.

Propòsits, però, condemnats al fracàs més rotund. Esforços inútils tots ells. El joc és massa groller, ensenyen massa les cartes i la intenció veritable per a què el món amb consciència i dignitat pugui caure al parany. Per això, malgrat les bravates inflades de supèrbia, el feixisme està decididament condemnat a la derrota a tot el món. I l'Espanya agredida i màrtir és la que més haurà contribuït, amb el seu cruent sacrifici, a assegurar aquest tombant decisiu i venturos del destí de la humanitat.

Com fins ara, continuarà imposant-se el curs inexorable dels fets. Superada l'hora angoixosa, tornarà la pau amb la victòria. Aleshores hauran fugit o mort els moros i els legionaris, els aviadors i els tècnics estrangers. I els espanyols i els catalans que traïren la pròpia terra sentiran la condemna de la irredimible vergonya. Ara pretenen enganyar-se ells mateixos amb el partidisme violent i la passió rencorosa procuren eixordar-se amb les imprecacions grolleres i les paraules insultants. És inútil, res no poden la ira i les mentides contra el nostre dret i l'ideal d'avenc i de llibertat de la República. Davant del curs de la guerra i l'evolució cada vegada més visible de la consciència universal, senten pròxima la catàstrofe, i més s'exasperen i cauen en la violència, com més voldrien alliberar-se del fatalisme de la negra condemna que pesarà damunt d'ells, de la culpa inesborrable de la més gran traïció que registra la nostra història.

Concurs literari de AMIC

AMIC obre un Concurs al qual podran concórrer exclusivament els soldats que lluiten als Fronts de la llibertat.

S'adjudicaran tres premis i sis accésits.

1. Un premi de 500 pessetes a la millor narració d'un fet bèl·lic de l'Exèrcit republicà, preferentment viscut pel narrador.

Dos accésits de 300 i 200 pessetes a les narracions que segueixin en mèrits a la premiada.

2. Un premi de 500 pessetes a la millor poesia de tema de guerra.

Dos accésits de 300 i de 200 pessetes a les poesies que segueixin en mèrits a la premiada.

3. Un premi de 500 pessetes a la millor anècdota de guerra, preferentment contada per un dels seus protagonistes.

Dos accésits de 300 i de 200 pessetes a les anècdotes que segueixin en mèrits la premiada.

Els originals han d'ésser escrits en una lletra llegidora i tramesos abans del dia 15 de març del 1938, als "Serveis de Cultura al Front", Diagonal, 411, primer, amb la indicació: "Per al Concurs del periòdic AMIC".

El Jurat dictaminarà dintre els quinze dies següents al tancament del termini d'admissió.

Els imperatius de la civilització

La forma més alta de la civilització, presa en un sentit total i sense enquadrar-la en un determinat perímetre racial o en qualsevol clima geogràfic, és el manteniment de la llibertat individual i col·lectiva sintetitzada en el liberalisme, en la democràcia parlamentària i en la democràcia interna dels partits i dels pobles de base treballadora. Aquestes tres tendències és indubtable que, en l'hora actual, es troben, en el terreny de les realitats, sotmeses a canvis orgànics i a una coordinació ideològica i tàctica que les fa momentàniament compatibles i solidàries. Però allò indubtable és que permeten la formació d'un ample front popular contra les forces regressives i estàtiques d'aquesta modalitat moderna de l'esclavatge, econòmicament i políticament totalitària, que és el feixisme. Hous ací per què la defensa més noble, més digna i alhora més heroica de la civilització resideix, a hores d'ara, per paradoxa, en el combatents anònims de Xina i dels pobles hispànics que lluiten arma al braç. D'allà i d'ací en surt la flama d'una nova concepció del patriotisme que no exclou, sinó ben al contrari, sentiments de solidaritat internacional. Aquest patriotisme, per tant, contribuirà a crear noves formes de vida més justes i més en harmonia amb la naturalesa còsmica i humana. És, a fi de comptes, el patriotisme que només es sotmet a una mena d'impera-

tius: els imperatius de la civilització i que defuig totes les inclinacions atàviques. I per això les elucubracions teòriques signifiquen ben poca cosa davant el sacrifici real, conseqüent i persistent dels nostres soldats. Ells són, en realitat, els forjadors d'un nou estat de coses per a l'esdevenidor. Un batalló feixista vençut és una nova batalla guanyada contra la barbàrie i el crim organitzat pels Estats totalitaris. Mai com en aquesta ocasió s'havia produït una més bella i al·legòrica paradoxa. Ara la sang vessada redimeix els homes i els pobles hispànics de tanta abúlia, de tanta indiferència i de tanta incúria. I al mateix temps els combatents de la República s'erigeixen, en aquesta hora històrica, en els fermes defensors d'una humanitat avançada i progressiva. En aquest reuó d'Europa, amb una ampla finestra oberta de cara al mar, es juguen qui sap les coses. Espanya, avui dividida en dues parts discordants, antitètiques, tràgicament bel·licoses, en l'esdevenidor i en un període de post-guerra que vindrà, haurà de superar les grans dificultats per a un ressorgiment del país. Perquè, cal dir-ho. Sense un ressorgiment econòmic que mobilitzi les nostres fonts de riquesa, que elevi el nivell de vida dels camperols, que augmenti la vitalitat de les indústries, que estableixi una política adequada d'exportació i importació de productes industrials i agraris,

SOLDAT CATALA DE L'EXERCIT DE LA REPUBLICA

PREN NOTA DE LA PRORROGA QUE HEM ESTABLERT PER AL TERMINI D'ADMISSIO DEL NOSTRE CONCURS LITERARI. ENVIA'NS ALGUN TREBALL PER A PRENDRE-HI PART. TENS TEMPS FINS EL DIA 30 DE MARÇ.

la del comerç i la de la navegació, alt deure que les circumstàncies ens asserosos vehicles de cultura. Amb el seu domini sobre la Mediterrània, Catalunya havia assolit una tradició marítima de primer ordre, que no hauria pogut mantenir-se sense una base científica. Molts foren els navegants que, eixits de les terres catalanes, anaren a explorar les mars desconegudes. I així un erudit dels nostres temps, el doctor Ulloa, ha pogut establir sobre bases força consistents la hipòtesi de la catalanitat de Colom, amb la qual es demostraria el paper importantíssim que Catalunya hauria representat en les descobertes geogràfiques de finals del segle XV que van canviar totalment la fesomia del món. Certa o no la hipòtesi, el que està comprovat és la importància de l'aportació catalana als primers viatges del descobriment d'Amèrica, cosa que no és d'estranyar coneguda l'impetuosa marineria que en l'època medieval tingué el nostre poble

SOLDAT CATALA DE L'EXERCIT DE LA REPUBLICA

LES PAGINES D'AMIC SON OBERTES A LA TEVA COL·LABORACIO. ENVIA'NS CONTES, ANECDOTES, REPORTATGES, POEMES, I TINGUES LA CERTESA DE VEURE-HO PUBLICAT EN AQUESTES PAGINES.

no fóra possible el compliment d'aquest alt deure que les circumstàncies ens assenyalen: ésser un exemple de democràcia activa. I democràcia activa vol dir, a fi de comptes, persistir. Lluitar al front i a la reraguarda amb un sol pensament i una sola voluntat: vencer el feixisme. Hores difícils posen i posaran encara a prova el tremp del nostre caràcter i la força constructiva i combativa del nostre entusiasme. Serà endebades. Sabem allò que volem i com aconseguir-ho. Nosaltres hem venut dit als horaris de treball, als interessos particulars, a totes les mesquineses que voldrien perdre'ns, la paraula més encertada: detureu-vos. Perquè tota mena de sacrificis són pocs per a aconseguir la victòria final i posar tot l'entusiasme de la nostra joventut al servei de la pàtria, perquè entenem que és servir alhora els imperatius de la civilització.

F. S. FORNER